

Sygn. akt II Ca 284/17

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **E. B.**

przeciwko **K. M.**

o zapłatę 1.474 zł

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 7 lutego 2017 r., sygn. akt I C 998/16

I. oddala apelację ,

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej 135 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 284/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 lutego 2017r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo E. B. przeciwko K. M. o zapłatę 1474 zł.

W apelacji od powyższego wyroku powódka zarzuciła nierozpoznanie istoty sprawy, naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 358 kc oraz naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 130 § 1 w zw. z art. 130¹ § 1¹ kpc i art. 187 § 1 kpc. Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego i zważył co następuje. Apelacja nie ma żadnych uzasadnionych podstaw. Przede wszystkim Sąd Okręgowy podziela również argumentację prawną uzasadnienia zaskarżonego wyroku, wskazującą na podstawy materialnoprawne, które legły u podstaw przyjęcia braku przesłanek do uwzględnienia żądania pozwu, a co tym samym czyni bezzasadnymi zarzuty apelacji: nierozpoznania istoty sprawy oraz naruszenia art. 358 kc. Po części zatem za Sądem Rejonowym wskazać należy, że sytuację dłużnika, wynikającą z art. 358 kc, można określić jako upoważnienie przemienne, gdyż jest on zobowiązany do spełnienia świadczenia w walucie obcej, jednak może zwolnić się ze zobowiązania także przez zapłatę odpowiednio przeliczonej sumy w walucie polskiej i będzie to należyte wykonanie zobowiązania, ale regulacja ta odnosi się wyłącznie do dłużnika. Natomiast wierzyciel może żądać od dłużnika zapłaty tylko w walucie obcej, a nie w złotych polskich i taka wykładnia powołanego przepisu art. 358 kc, wynika z obecnie jednolicie już ukształtowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, sądów powszechnych i piśmiennictwa (zob. m. in. wyrok Sądu Najwyższego z 16 maja 2012r.,

III CSK 273/11, wyrok Sądu Apelacyjnego z Krakowie z 28 listopada 2016r. I ACa 713/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 15 marca 2016r. I ACa 100/16, wyroki Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z : 24 czerwca 2014r., I ACa 184/14 i z 7 lutego 2013r., I ACa 699/12 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 3 marca 2014r., a także „Kodeks cywilny, komentarz” pod red. prof. dr hab. Edwarda Gniewka, prof. dr hab. Piotra Machnikowskiego, Wyd. Legalis, 2016r., „Kodeks cywilny, komentarz” pod red. dr hab. Konrada Osajdy oraz powołane w nim orzecznictwo i piśmiennictwo, Wyd. Legalis, 2017r, „Kodeks cywilny. Tom I. komentarz”, pod red. prof. dr hab. Macieja Gutowskiego, Wyd. Legalis, 2016r). Powołane zatem przez skarżącą w apelacji orzeczenie Sądu Najwyższego przedstawia jeden z wcześniej prezentowanych w judykaturze poglądów, gdy interpretacja zasady walutowości normowanej w powołanym art. 358 kc budziła wątpliwości. Gdy więc, jak wynika z akt sprawy, oczywistym jest, że przedmiotem czynności, z której powódka wywodzi swoje roszczeniem, była kwota pieniężna w walucie euro, to jej żądanie pozwu wyrażone w walucie polskiej – złotych, nie mogło podlegać uwzględnieniu i trafnie z tej przyczyny zostało przez Sąd Rejonowy oddalone. Z tych też względów zarzuty apelacji nierozpoznania istoty sprawy oraz naruszenia art. 358 kc, były bezzasadne.

Nie miał żadnego uzasadnienia również zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego. Powódka sformułowała bowiem żądanie pozwu w sposób, który nie był dotknięty żadnymi brakami formalnymi, a tylko w takiej sytuacji uzasadnione byłoby wezwanie jej w trybie przepisów art. 130 § 1 i art. 130¹ § 1¹ kpc, do usunięcia takich braków. Tymczasem żądanie powódki prawidłowo zgłoszone pod względem formalnym, nie mogło podlegać uwzględnieniu z przyczyn merytorycznych, a zatem opartych na podstawach materialnoprawnych, o czym we wcześniejszych rozważaniach. Rozbieżność w określeniu waluty wynikająca z żądania pozwu i jego uzasadnienia, nie była bowiem brakiem formalnym wymagającym sprecyzowania, jak chciałaby powódka, gdyż domaganie się przez nią zapłaty w walucie polskiej, stanowiło wybór roszczenia, które, w okolicznościach sprawy, z przyczyn materialnych, nie było zasadne. Z wymienionych zatem względów, gdy zarzuty apelacji, nie miały żadnego uzasadnienia, apelacja ta nie mogła podlegać uwzględnieniu.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację (pkt I), a o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc (pkt II).